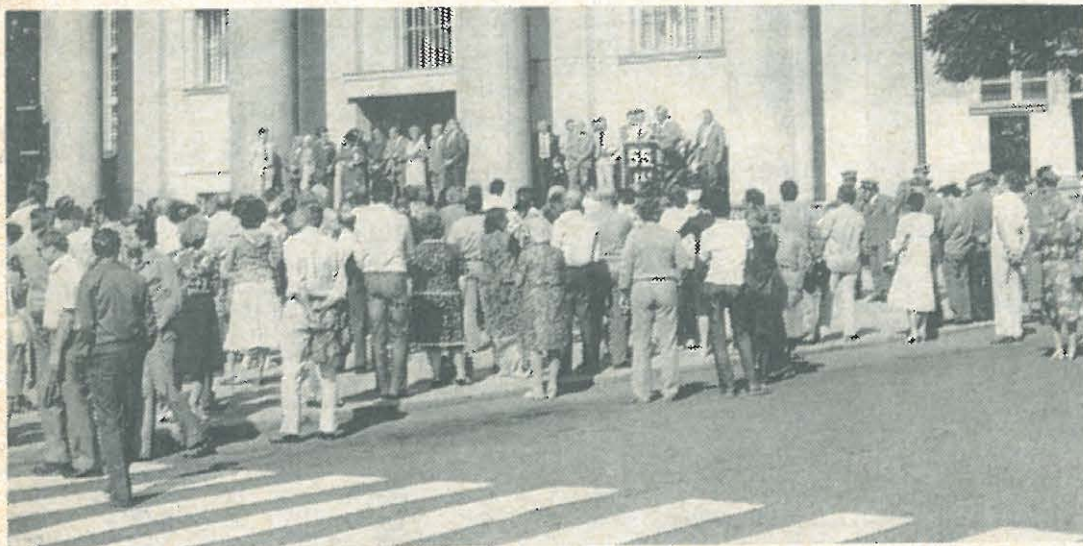

ZPRÁVODAJ

55. JIRÁSKOVA HRONOVÁ

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1985 NA POČEST 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU.

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Včerejšímu večernímu představení přihlíželi v Jiráskově divadle vzácní hosté: člen ÚV KSČ a vedoucí tajemník KV KSČ v Hradci Králové František Tesař, vedoucí tajemník OV KSČ v Náchodě Václav Dohnal, předseda MěstV KSČ v Hronově Radomír Marek, vedoucí odboru kultury VĚKNV ing. Vladimír Hetflejš a další.

Přivítání přátel

Také sovětští hosté byli večera v podvečer oficiálně přivítáni na 55. Jiráskově Hronově, i když nevlídné, deštivé počasí, které postihlo druhou část letošní přehlídky, znemožnilo vítání souboru na schodišti Jiráskova divadla.

DS SKP Karolinka : MÍR

Letošní soutěžní program 55. JH končí. Přehlídka nejlepších amatérských inscenací ze všech krajů ČSR byla součástí oslav 40. výročí osvobození naší vlasti. Proto je zcela logické, že se na ní objevily i dvě inscenace, které se svým tématem bezprostředně váží k vyjádření protiválečného protestu a touhy člověka po životě v míru. Jednou z nich bylo včerejší představení Divadelního souboru J. Honzy SKP Karolinka, které se pokusilo předvést hronovskému divákovi mírové poselství z antického světa, poselství, které je i pro nás dnes velice aktuální. Jak inscenace souboru z

Lysé nad Labem, tak představení karolinských, měly své problémy.

V tomto případě šlo o problém, jak aktuální poselství z antického světa přenést, či vlastně jakoby přeložit, do současného divadelního myšlení, do současné divadelní řeči (s tímto problémem se ovšem při inscenování antických komedií setkávají tvůrci prakticky vždy). Karolinští zřejmě při vědomí obtížnosti zvoleného úkolu sáhli po úpravě původní Aristofanovy komedie z produkce dramatika NDR Petera Hackse. Nutno říci, že však tato (dokončení na str. 2)

Dnes naposledy budou proudit davy lidí do Jiráskova divadla, ve kterém bude slavnostně zakončen jubilejní 55. Jiráskův Hronov, národní přehlídka amatérských divadelních souborů.

DNEŠNÍ PROGRAM JH

9.00 hod.	Pohovory poroty se souborem	klub JD
9.30 hod.	Diskusní kluby	ZŠ
13.00 hod.	Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
15.00 hod.	Lidové divadlo MDK z Moloděčna: A. Dudarev: Řadoví vojáci	JD
16.30 hod.	Koncert rytmické skupiny DKV SK ROH Hronov	park MAJ
19.00 hod.	Lidové divadlo MDK z Moloděčna: A. Dudarev: Řadoví vojáci	JD
21.00 hod.	Společenský večer	Slavie
21.15 hod.	Filmový večer: Mladá léta	park MAJ
22.00 hod.	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00 hod.	Patronátní večer	SOU ČSSD
23.00 hod.	Slavnostní zakončení 55. JH	JD

8/85

Lidové divadlo Městského domu kultury z Moloděčna v Běloruské SSSR uvede dnes hru mladého běloruského dramatika Alexeje Dudareva „Řadoví vojáci“, která získala na domácí scéně řadu poct za svoje osebité ztvárnění obyčejných hrdinů Velké vlastenecké války, kteří položili svoje životy za šťastný, mírový život příštích generací.

V posledních dnech přehlídky došlo ke zlepšení i v „zásobování“ ochotnického trhu Zpravodaji, neboť: na žádost organizačního štábu hronovská tiskárna operativně dotiskla, byť v černém provedení, vždy denně o 100 kusů Zpravodaje více. Obsah „černých unikátů“ byl stejný jako u barevných Zpravodajů, hlavně že se našlo (a rychle!) řešení ke spokojenosti účastníků letošního 55. Jiráskova Hronova.

Strípky ze zákulisí

POCHVALA PRO PATRONY

I když v minulosti to občas ve vztahu patroni vers. soubory zaskřípalo, v letošním roce jsou vzájemné poznatky ty nejlepší. Díky za to patří této sestavě patronátních podniků, závodů a organizací: Okresní podnik služeb Náchod, Agrostav Hronov, Veba 01 Broumov-Olivětín, Státní statek Teplice nad Metují, Kovopodnik Broumov, Tepna 07 Hronov, ČSAD závod Náchod, Kovopol Police nad Metují, Elton Nové Město nad Metují, JZD Nástup Žďárky, ČKD Hronov, SD Jednota Hronov.

S VÝTAHEM DO DIVADLA

Pokud měli návštěvníci JH obavy, jak budou dnes odpoledne a večer „rozumět“ dvěma představením Lidového divadla z Moloděčna, která letošní 55. Jiráskův Hronov uzavřou, pokusíme se je alespoň částečně rozptýlit. Divákům bude totiž ve formě letáku poskytován stručný výtah z děje „Radových vojáků“.

DESÍTKA ZE ZAHRANIČÍ

Jako každoročně, tak i letos přihlíží národní přehlídce také řada delegátů ze zahraničí, kteří na Jiráskově Hronově konfrontují svoje zkušenosti z práce v domácím amatérském divadle se svátkem československé amatérské Thálie. V Hronově pobývá celkem deset delegátů z Bulharska, Dánska, NSR, NDR, Polska, Rumunska a SSSR.

FOTO NA PAMÁTKU

Dnes večer bude slavnostním zakončením uzavřena další kapitola našeho ochotnického divadla. Kromě účastnických diplomů a čestných uznání převezmou v Jiráskově divadle zástupci jednotlivých souborů, které na 55. JH vystupovaly, i novinku v podobě malých alb s fotografiemi z jejich pobytu v Hronově, tak jak je zachytil fotoreportér Jiří Gluck.

VÁLKA SKONČILA - DIVADLO OŽILO

Naše hlavy už zdobí pár let šediny, ale přesto divadlo za okupace příliš nepamatujeme, protože jsme byli moc mladí kluci. Ale jaro pětáctýřického roku v nás uvízlo nezapomenutelnou radostí z osvobození. Znamenala pro ochotníky nový impuls pro divadelní práci a bylo jasné, že nová situace si vyžádá neotřelý pohled. A tak, jak se vraceli v Brně ochotníci na jeviště, vkročili jsme do divadla i my. Opojení ze svobody odstranilo na čas přislověnou řevnivost mezi soubory: ochotníci ze souborů Bratrství z Králova Pole, z Husovického Svatoboje, z Dagmaru v Zahovřeskách, z Tyla z Komárova, z dělnického Majáku a ze Svatopluka se spojili a pod vedením režiséra F. Vyhnálka nastudovali Prodanou nevěstu od Bedřicha Smetany, aby na oslavu osvobození ji společně uvedli na poválečném Hronově.

My, tenkrát mladí divadelníci, jsme byli soustředěni kolem zralejších režisérů: F. Palečka, K. Mlezivý nebo Čapa. Šlo nám hlavně o informace a o nové divadelní výboje. Učili jsme se ve vzdělávacích cyklech, které operativně organizoval A. Skála, u lektorů později zvoucích jmen: M. Páska, dr. Z. Dopity, V. Renče a dalších. Sémě jejich práce vzklíčilo do výsledků, které překročily rámec našeho kraje a tak jsme se soubory

Dělnického divadla, (vzniklo sloučením Bratrství a Semilasy), divadla Svatoboj a se Skřivany poznávali nenapodobitelnou atmosféru Jiráskových Hronovů. Po roce 1948, kdy byl přijat Divadelní zákon, změnila se výrazně situace a organizace divadelní práce. Někdejší spolky zanikly a proměnily se v soubory ROH a LUT. Tento důležitý politický fakt měl příznivé důsledky ekonomické. Břímě mnohých netvářících starostí přešlo na závodní výbory, abychom se mohli věnovat výhradně práci na jevišti. ZK Železničářů se pustil do inscenování opery V studni od Blodka a do Nedbalova Vinobraní,

soubor Svatoboj hrál klasické operety: domácího autora Jindru Loukota, Piskáčka, Krajníka, hrály se činohry B. Polácha Hádají se o rozumné, Stanislavovy Stavěli zedníci a Makar Dubrava.

Bez velkého vyhlašování proklamací se dramaturgie větších souborů proměnila na divadlo sloužící potřebám dne. Současní autoři se snažili z jeviště odpovídat na otázky, které před jejich obecenstvo kladly úkoly poválečné dvouletky a pětiletky. A tak tomu bylo nejen u nás v Brně, ale v celém státě.

František Klaška a Václav Müller

DS SKP Karolinka: MÍR

(dokončení ze str. 1)

autorská úprava základní problém přenosnosti neřeší, prakticky zachovává původní text a pouze ho doplňuje o prvoplánové narážky, doplňky a aktualizace a nikterak neumocňuje původní myšlenkové poselství — totiž, že mír je především záležitostí lidí. Karolínští, zřejmě při vědomí ošidnosti Hacksova zpracování, se rozhodli pro vlastní úpravu této adaptace. Dopustili se však prakticky stejné chyby — provedli pouze úpravu formální, přenášející antický příběh do prostředí Valašska a doplňující inscenaci o provedení valašských písníček. Inscenace karolinského souboru je zřejmě velice těsně spjata se svým regionem, což patrně jejich divákům umocňuje chápání některé, pro nás vnějškovým dojmem působící, inscenační postupy. Nicméně i přes tuto eventualitu ze z představení patrná jistá inscenační, řekněme, neukázněnost a z ní vyplývající vnějškové narušování řádu uměleckého díla (zcela nezdůvodněné).

Největším problémem se jeví fakt, že režisér nenalezl základní inscenační klíč, který by divákovi otevřel cestu k pochopení jeho koncepce.

Samozřejmě, základní idea představení je jasná — je třeba spojit všechny síly k ubrání toho nejcennějšího, tj. ži-

vota v míru a bez válečných hrozeb. Avšak každé umělecké dílo má vedle své obsahové stránky i stránku formální. A tady je absence onoho základního inscenačního klíče pocítována obzvlášť silně, představení navíc zabíhá až do jisté divácké podbízivosti. Tento problém se pak logicky promítá i do ostatních složek divadelního výrazu. Výtvarné řešení scény má svoji kultivovanost, avšak potýká se s prvky zcela cizorodými a jeví se neoprávněnými. Rovněž tak v kostýmech se objevuje problém celkové nejasnosti — především pak v rozporu mezi původním a karolinským sociálním i dobovým určením (pokud bychom pocítovali odůvodněnost přenosu z antického prostředí do prostředí Valašska, těžko však člověku uvěřit, že toto jsou kostýmy, jež jsou součástí dnešního pracovního prostředí).

Karolinský soubor má své nesporné kvality v herecké složce — na výkonu Jana Oršága je patrná jeho herecká zkušenost a jistota, velice dobře působí i celková herecká dispozice ansámblu (s výhradou problémů v jevištní řeči v obou případech). Dobrý dojem je umocněn ještě i celkovou zdravou vitalitou i životním optimismem, který soubor na jevišti rozdáva plnými hrstmi.

(red)

O čem se hovořilo

Navzdory spolupráci s odborníky se nepodařilo redakci Zpravodaje 55. JH identifikovat osobu nazývanou Rumija Festroče, přestože obdržela nepodepsanou zprávu, že se záhadný kritik objevuje vždy večer v tutéž hodinu na třech různých místech. Jeden z redaktorů posléze na svou vlastní pěst navštívil udaná místa, ale nepodařilo se mu dostavit se najednou na všechna současně, přestože se rozplakal. V hluboké depresi ronil slzy do kašny hronovského náměstí, rozvlnil hladinu její vody a spatřil v čerání vílu, která ho oslovila. Redaktor se ulekl a nabídl krásce svou peněženku. No tohlel, řekla víla, odmítla bonny, snubní prsten, fľašku rumu i brýle a nabídla mu splnit tři přání. Ale náraz, řekl redaktor

(dokončení na str. 4)

Z diskusních klubů

Postrachem moderátorů diskusních klubů se nestali semináristé a diskutéři, ale redaktori Zpravodaje, kteří je dennodenně pronásledovali a nutili je odpovídat na otázky, týkající se práce klubů. V pátek, jelikož se blížil závěr Jiráskova Hronova, tušili moderátoři to nejhorší, a proto se snažili tvářit, že jsou někdo úplně jiný. Leč neomylné oko redaktora je odhalilo. Na otázku: Můžete zhodnotit týdenní práci v diskusních klubech?, od-

pověděla Majka Boková na úprku: Dobrá! a snažila se co nejhbitěji zmizet z doslechu, aby k ní žádná další otázka nedolehla. Ani Darie Mrázové nic nepomohlo předstírání, že je cizinka nerozumějící česky, a tak pod nátlakem pravila: Plodná. Dále předstírala, že jasně české slovo neumí. A Luděk Richter to raději vzdal, když viděl, že jeho kolegyním to stejně nebylo nic platné a přiznal: Účelná. Všichni hobovali o práci.

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

Luděk Richter je vedoucím souboru PARAPLE Praha a posluchačem režie divadelní fakulty AMU a není na Hronově poprvé. Zúčastnil se JH asi pětkrát jako divák, i jako aktivní účastník diskusních klubů, a letos tu moderuje klub, který navštěvovali zejména jihomoraváci, Pražané a Západočeši. Luděk Richter je především veřejnosti známý ze své loutkářské činnosti, ať už svými inscenacemi, tak i publicistikou v odborných loutkářských časopisech.

Proč se najednou tak intenzivně zajímáte o činohru?

O činohru se vůbec nezajímám najednou, ale souběžně a odjakživa, neboť se domnívám, že divadlo je jedno, liší se jenom prostředky, kterými vypořádá. To ovšem nepopírá, že každý z těch dvou divadelních druhů musí vycházet ze specifiky materiálu. A ten se nejlépe definuje právě v kontrastu. Ne, to pouze můj názor: spousta loutkářských divadel dělá kroky směrem k činohře a naopak.

Zásadní rozdíl mezi těmito druhy je herecká tvorba: jaké jsou oproti práci s loutkou její možnosti?

Zatím co loutkové divadlo se vyjadřuje především prostřednictvím předmětu, činoherní herectví má za hlavní nástroj vlastní tělo herce.

Nepomíjíte přitom subjektivní tvůrčí schopnosti herce?

Ne. Naopak jsem příznivcem tvořivého, přemýšlivého a promyšleného herectví. V předchozí odpovědi jsem měl na mysli konkrétní smyslově názorný prostředek, jímž je tato myšlenka, nalezená a zpracovaná hercovou tvořivostí, divákovi předávaná.

Zaujalo Vás z herecké tvorby na 55. JH něco výrazněji?

Potěšilo nás, že vzrůstá počet souborů, pro něž je herectví prostřednictvím kolektivní výpovědi. A zároveň, že vzrůstá počet souborů, u nichž toto herectví dokáže záměr výpovědi bez zbytečků naplnit.

Můžete poslední den na 55. JH uvést konkrétní příklad?

Česká Lípa, v mnohém i vodňanská Šupina či v jiném měřítku i Lysá nad Labem.

Přijedete za rok?

Rozhodně.

—ekP—

„Okno“ bere!

Přesně jedenadvacet schránek naleznete v tiskovém středisku, do kterých jsou ukládány jednotlivé výtisky Zpravodaje. Jejich redakční označení svědčí o tom, že si na letošním Jiráskově Hronově dali dostaveníčko jak novináři pišící, tak mluvící, z deníků, týdeníků i odborných časopisů, z ČSR i SSR. Takže opravdu i v tomto případě platí ono karbanické „okno bere!“ (Zpravodaje).

Kulturní stavby

O chystané přístavbě Jiráskova divadla byla již na stránkách Zpravodaje a hlavně v kulooárech řeč. Ovšem v hostitelském náhodském okrese se uvažuje o dalších akcích tohoto rázu. Především důkladnou rekonstrukci podstoupí Městské divadlo v Náchodě, které je již více jak 70 let centrem kulturního života okresního města a širokého okolí, takže od 1. ledna 1987 by mělo být toto divadlo uzavřeno. Nu a konečně v nedalekém Novém Městě nad Metují hodlají začít se stavbou nového kulturního domu, takže nadřazené orgány, které na tyto akce pochopitelně poskytují nemalé finanční částky, zvažují, jak efektivně tyto investice vynaložit ku prospěchu kultury na Náchodsku. A to do toho ještě nezahrnujeme i přestavované přírodní divadlo na náhodském zámku, které by v budoucnu mělo sloužit k letní části Filmového festivalu pracujících, který se letos poprvé uskutečnil na půdě okresu a sice v kině Rozkoš u stejnojmenné vodní nádrže u České Skalice.

Pro každého z amatérských herců je vystoupení na prknech Jiráskova divadla při Jiráskových Hronovech nezapomenutelným okamžikem a zážitkem, který je odměnou za provozování tak ušlechtilého koníčka, jakým bezesporu divadlo je.

DOUŠKA NA ZÁVĚR

55. Jiráskův Hronov končí. Obvyklé vyčerpání, způsobené delším pobytem mimo domov, nadměrnou konzumací divadelní kultury i jiných opiatů, nekončnými debatami o tom proč tohle ano, tohle ne, se proje-

vuje v různorodých tužbách účastníků. Zatímco někteří touží po tom, aby v hotelu Radnice byl výtah, jiní by se spokojili s papírem na sociální zařízení. Kdoví, třeba to jednou všechno bude.

Hanka se líbila

Hanka Sršňová je z divadelního souboru Jirásek z České Lípy a viděli jsme ji v roli Rosalindy ve hře Jak se vám líbí, jak se vám líbí?

Hance je dvacet a tři měsíce, jak upřesnili. Pracuje v České Lípě jako organizační pracovníce OV SSM. Divadlo začala hrát v 16 letech v souboru, který vedla Marie Jiříčková při ekonomické škole. Soubor hrál pohádky. V jedné z pohádek si zahrála i s režisérem Václavem Klapkou, který Hanku hbitě získal pro svůj soubor. Ovšem

v té chvíli byla role Rosalindy obsazena. Zpracovala náhoda. No, náhoda. Zkrátka představitelka otěhotněla a tak Hanka zaskočila. Že to byl záskok vydařený jsme mohli vidět ve Žďárkách. Divadlo chce Hanka hrát dál, pražská i zahraniční angažmá zatím odmítá a setrvává ještě v souboru Jirásek. Jinak má ráda divadlo, divadlo, divadlo a svoje malé auto, o které se ráda stará. Na jevišti je komik, v životě optimista.

mg

IVA VALOVÁ, GOTTWALDOV

Jistě nemusím zdůrazňovat, že Gottwaldov vlastní, mohli to tak napsat, dva divadelní soubory. Jedním je Malá scéna, druhým divadelní soubor Sdrúženého závodního klubu Svit, ZPS a Rudý říjen. Já bych tedy

ANKETA

na položenou otázku jako členka souboru druhého odpověděla za něj.

Náš divadelní soubor je metodicky řízen Krajským kulturním střediskem v Brně, prostřednictvím Okresního kulturního střediska v Gottwaldově. Vzdělávací a výchovná činnost jež je nabízena našemu souboru formou školení, besed a seminářů je prováděna nabídkovými listy, zasílanými jak KKS, tak OKS. Všechny nabídkové listy jsou předávány přímo souboru k projednání s případnou možností zařazení některých členů na tyto akce.

Snad jediným problémem, který bych viděla v této vzdělávací práci jsou finance. I když nabídky jsou velkorysé a pro nás divadelníky lákavé, některé z nich jsou právě z finančních důvodů neuskutečnitelné. V našem závodním klubu nejsme jediný soubor a finanční požadavky máme všichni. A tak na atraktivní školení divadelníků či mladých režisérů může jet pouze velmi malá část souboru. A konečně znáte to: ten, který v souboru pracuje nejdéle, kdo má největší zásluhy, tomu se dá šance. Tak se stává, že všude jezdí stejní členové a ti noví, kteří by právě takovouto školu potřebovali nejvíce, čekají.

Myslím si, že k tomu, abychom mohli využívat všech forem vzdělávacích akcí bychom potřebovali větší finanční prostředky. Pak by náš soubor nestál ani před problémem, kdo pojede na Hronov, protože právě ten je a mohl by být pro nás pro všechny jednou z forem vzdělávání mladého amatérského divadelníka.

DUŠAN ZAKOPAL
člen předsednictva KR SČDO

Na přehlídce ve Vysokém n. Jizerou v říjnu 1984 zahájilo svou činnost vedení Klubu režisérů SČDO, v jehož čele je dr. Zdeněk Kokta. Smyslem práce tohoto Klubu je soustavné a cílevědomé vzdělávání amatérských režisérů soustředěných v tomto Klubu. V současné době se členská základna stabilizovala na počtu cca 50 členů. Již v rámci ustavujícího pléna se uskutečnila přednáška na téma Režijní výtvarná koncepce představení (arch. Zdr. Pavel), doplněná praktickým rozborem shlednuté inscenace Golova Revizora. V březnu 1985

(dokončení na str. 4)

(dokončení ze str. 3)
se v pražském divadle Rokoko uskutečnil praktický kurs jevištního svícení (mistr osvětlovač J. Meixner) a beseda s režisérem Karlem Křížem — Režisér a osvětlovač — jak spolupracovat? Na přelomu května a června letošního roku se uskutečnil dvoudenní seminář

ANKETA

v Chotěboři na téma Inscenování v netradičním (dle P. Scherhaufera v nepravdivém) prostoru. Lektori — P. Scherhauser, J. Závorský, M. Schejbal a další. Součástí bylo vystoupení divadla Anfas s inscenací jevištní adaptace Tichého Donu pod názvem Štvanec na hlavní třídě světa. Vysoce fundované přednášky dvojice Scherhauser - Závorský přinesly účastníkům nové a neotřelé pohledy na metodu výběru divadelního prostoru pro tzv. netradiční inscenace.

Zabýváme se i ediční činností — v současné době projednáváme s P. Scherhauserem nové vydání jeho Kapitolek o režii. SČDO uzavřel dohodu s ÚKVC o jednotném postupu v této oblasti. Samozřejmě chceme pokračovat i v pořádání seminářů a pracovních setkání. Vložené prostředky a s ochotou prováděná značná příprava by se měla zúročit v práci těch, kterým je naše činnost určena. To je jeden z hlavních úkolů, kterým se bude předsednictvo Klubu režisérů zabývat na počátku sezóny 1985/86. Plánů a představ je dost, neboť „ochotnická“ režie je zatím stále oblastí „rozvojovou“ a první vlašťovky ve výsledcích jistě čekají na přilet dalších.

SLOVO MAJÍ MLADÍ

Páteční dopoledne druhého ročníku Klubu mladých divadelníků se zaměřením na režijní práci bylo naplněno vzájemnou konfrontací dílčích výsledků jednotlivých skupin. Mladí divadelníci si předvedli, k jakým způsobům jevištního zpracování zadaných předloh (N. V. Gogol: Plášť, K. H. Borovský: Křest sv. Vladimíra) dospěli.

Dopoledne zhlédli v Jiráskově divadle představení divadelního souboru Jana Honsy SKP Karolinka s názvem „Mír“. Jedná se o Aristofanovu komedii, upravenou Petrem Hacksem a přeloženou Bedřichem Becherem, kterou přearmoval Karle SEMERÁD s ogarama a cérkama z Karolinky. Toto představení bylo jednoznačně odmítnuto jako omyl, neboť přes značné pozitivní dispozice souboru se nepodařilo sdělit závažné téma jinak než vylepením plakátu na forbinu. Představení bylo inscenováno s nemírou vkusu, která mnohdy ústila až v hrubost a vulgaritu, které uváděly diváka do trapné situace. Zá-

O čem se hovořilo

(dokončení ze str. 2)
a svěřil se jí. V kašně žbluňko- a redaktor zrakem zaměřeným tou rozprsknutou vodou uviděl tři postavy. Rudolf, Milan a Jarmila se naň usmívali, sebrali mu něžně láhev a pohladili ho. Už nepij, řekl FELZmann, STROTzer a ČERNÍKOVÁ, neboť byli krásně střízliví a užírali se na snídani. V mléčné jídelně zakoupili redaktorovi kefir a sdělili s ním lítost, že se letos nepodařilo identifikovat osobnost Rumíja Festroče.

kladní linie výtvarné složky představení byla kýčovitě narušována používáním některých rekvizit (přepravka s pivními lahvičkami apod.). Inscenaci již nemohla zachránit ani skvělá a všemi oceněná cimbálcová muzika SZK Karolinka pod vedením primáše Stanislava Šuláka. Ostatně jednota i této složky byla porušena „rokenrolovými replikami“ zpívanými unisono Trygailovými dcerami. Herecké

výkony byly vyrovnané a o kvalitách zpracování jednotlivých postav není, vzhledem k výše, ale především k níže uvedeným skutečnostem, třeba hovořit.

Mladí divadelníci se domnívají, že bez spolupráce mezi ochotníky a profesionály se pozitivní vývoj ochotnického divadelního hnutí neobejde. Tato spolupráce však může mít různou kvalitu.

Václav Petrů

REDAKCE DĚKUJE

Nic netrvá věčně, a tak i letošní 55. Jiráskův Hronov se chýlí ke svému definitivnímu závěru. Pro redakci Zpravodaje to znamená vydání posledního sobotního „normálního“ čísla i večerní „listovky“ s protokolem poroty a udělenými cenami. Jako každoročně děkujeme těm, bez kterých by ani letošní Zpravodaj 55. JH nespátl světlo světa, tedy pracovníkům Východočeských tiskáren Pardubice, provozu 23 Hronov, kteří se po dobu přehlídky přičinili o zrod všech čísel Zpravodaje. Náš redakční dík patří vedoucímu tiskárny Hronov Josefu Novotnému, mistrům Daliboru Hartmanovi a Antonínu Brátovi, strojním sazečům Petru Ducháčovi, Jiřímu Špreňarovi a Miroslavě Němečkové, metěrovi Marku Zhibovi, tiskařům Pavlu Nyklíčkovi a Jaroslavu Balašovi. Takže, přátelé, ještě jednou díky a za rok na shledanou.

Redakci Zpravodaje 55. Jiráskova Hronova tvořili: Václav Tichý (vedoucí redaktor), Ivan Bednář, Zdeněk Pošíval a Michaela Grimová.

Tiskovka na rozloučenou

Druhá tisková konference 55. Jiráskova Hronova se uskutečnila včera dopoledne za přítomnosti zástupců ÚKVC, odborné poroty, moderátorů, organizačního štábu. Někteří z novinářů již sice odcestovali, nicméně tisková konference s těmi zbylými byla podnětná pro obě strany. Profesor doktor Jan Císař se ve stručnosti snažil od-

povědět na dotaz o současném stavu českého amatérského divadla, což je ovšem námět na mnohastránkovou studii a těžko lze na tak malé časové ploše odpovědět vyčerpávajícím způsobem. Hovořilo se také o diskusních klubech, jejichž forma by pro příště měla zůstat zachována. Zdá se být celkem vyhovující jak pro diskutující, tak pro moderátory. I Klub mladých divadelníků ve Velkém Dřevíči bude mít své pokračování, je však předčasné hovořit nyní o výsledcích letošního ročníku, ty bude třeba zhodnotit a posoudit a na základě toho připravit další ročník.

Pozvání na výstavu

Dnes a zítra se budou účastníci 55. Jiráskova Hronova loučit s dějištěm letošního národní přehlídky. Pokud budete mít na zpáteční cestě chvilku času, dáme vám dva kulturní tipy na výstavu. O v pondělí otevřenou výstavě pražského výtvarníka Karla Chaby ve výstavní síni OGVÚ na náměstí VŘSR v Náchoďe jsme již psali. Druhá neméně přitažlivá výstava, nazvaná „Pernikářské formy“, je instalována v prostorách náhodského muzea na zámku a prezentuje obdivuhodná rezbářská díla, která sloužila v 18. a 19. století k formování perníku.

S velkou odevzrou se setkala úvodní vystoupení dětského dechového orchestru Lidové školy umění Nové Město nad Metují, který pod dirigentskou taktovkou Jiřího Wagenknechta zvládl jak svůj koncert, tak doprovod při slavnostním zahájení 55. JH. Již dnes je téměř jisté, že pokud se nestane něco nepředvídaného, bude mít novoměstská dětská dechovka Hronově.